

RESULTATS DE LA GRAN VICTÒRIA SOCIALISTA

Número 49, juliol de 1999

Portaveu dels Socialistes de Catalunya

Endavant

...i ara,
Catalunya

VOTA PSC

FAREM MÉS

SUMARI

ACTUALITAT	3-5	El gran resultat del 13-J confirma el desig de canvi que hi ha a Catalunya.
MUNICIPALS	6	Clos continuarà al frente de una Barcelona de progreso y referente mundial.
MUNICIPALS	7	El PSC obtiene la mayoría absoluta en la Diputación de Barcelona
MUNICIPALS	8	El PSC amplía sus principales mayorías en el Baix Llobregat
MUNICIPALS	10	Antoni Siurana recupera amb autoritat la majoria absoluta
MUNICIPALS	11	Joaquim Nadal revalida la majoria i serà alcalde per sisena vegada consecutiva
CONGRES I SENAT	13-14	Pressupostos Generals de l'Estat del 2000: uns comptes decisius Les prioritats del PSC per als PGE del 2000
MÓN LOCAL	16-17	La ciutadania ens ha tornat a fer confiança
EUROPA	18-19	El PSC torna a guanyar les eleccions europees amb claretat i contundència
ACTUALITAT	20-21	El Consell Nacional valora les municipals com un gran pas cap el canvi a Catalunya
COMUNICACIÓ	22	Villalonga accelera la creació del grupo multimedia del PP
ENTREVISTA	24	Paqui Soriano: "Els joves tenim moltes coses a dir en política"

JULIOL 1999
NÚMERO 49

Endavant

És una publicació mensual d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Anàlisi i Imatge del PSC (PSC-PSOE)

Director: Antoni Poveda

Coordinador: César Romero

Producció: Jordi Serra

Fotografia: Pepa Álvarez

Correccions: Montse Pallarès

Consell Editorial i Redacció: Vicenç Badenes, Miguel A. Escobar, Arseni Gibert, Xavier Guitart, Miquel Iceta, Francesc Lausín, Francesca Martín, Jordi Menéndez, Jordi Navarro, Jordi Nicolás, Jaume Sobrequés, Anna Terrón, Jordi Williams

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: D.L.B. 37.364-1987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77,

Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00 **Fax** 93 495 54 26

Joaquín Almunia, candidat socialista a la presidència

► Joaquín Almunia es va reunir amb Narcís Serra per parlar sobre el candidat.

El PSC aposta per Joaquín Almunia per guanyar les generals. Així li ho va dir Narcís Serra al propi Almunia i així es reflecteix en la resolució aprovada en el darrer Consell Nacional: "La renúncia a la candidatura per part del nostre company Josep Borrell ha estat un gest que l'honora i que mostra fins a quin punt no tots els polítics són iguals i que la part més neta de la política es troba a l'esquerra. Tal com preveu la normativa aprovada pel PSOE serà el Comitè Federal qui hagi de procedir a l'elecció d'un nou candidat. Aquest fet, però, ha de ser extraordinari. El PSC es referma en el suport a les demandes de participació paritària de les dones en la nostra democràcia i en el nostre projecte, en el compromís de renovació i d'aprofundiment democràtic i participatiu que són les primàries; primàries que,

com les entenem aquí, han d'estar obertes també als i a les simpatitzants, i formen part d'un procés de renovació democràtica i innovadora de les formes de fer política, que es concreta també en mecanismes oberts de participació en l'elaboració programàtica i que facin possible la màxima agregació de sectors i persones progressistes al voltant del projecte socialista. Cal fer el màxim esforç per recuperar i incorporar l'impuls de les primàries i de la candidatura de Josep Borrell a la nova etapa del projecte socialista que s'obrirà amb l'elecció d'un nou candidat que en la present conjuntura ha de ser el Secretari General del PSOE, Joaquín Almunia, que gaudirà de tot el nostre suport en la vertebració d'una alternativa progressista i federalista a l'actual govern de la dreta espanyola presidit per José María Aznar".

Si vols que algú rebí aquesta revista a casa seva, omple aquesta butlleta i adreça-la a: Endavant. C/. Nicaragua, 75-77. Barcelona 08029

Nom.....
Adreça.....
Població.....
C.P. Telèfon.....
Correu electrònic.....

El gran resultat del 13-J confirma el desig de canvi que hi ha a Catalunya

Les eleccions municipals han marcat un nou pas. El mateix Pasqual Maragall, quan Jordi Pujol va anunciar finalment que les eleccions serien a la tardor, va qualificar aquella decisió com una primera victòria de la candidatura del canvi. I, com a continuació d'aquest primer pas, quan a les eleccions primàries Maragall va obtenir el suport de més de 60.000 ciutadans, es va referir a aquest èxit com un segon cop de maça.

► Joan Clos celebra la victòria.

A pocs dies de les eleccions municipals, Pasqual Maragall va anunciar que es produïrien resultats sorprenents i es va referir a la victòria de les candidatures de progrés com 'el tercer cop de maça'. Adaptació al calendari que tocava per comptes de l'anunciat des de la mateixa presidència, resultat rècord a les primàries i victòria a les municipals, vet aquí els tres cops de maça que Maragall havia pronosticat i que han tingut lloc. Ara, però, queda molta feina en els mesos que falten fins a la convocatòria electoral. A finals de juny va fer un any que Maragall havia anunciat, en una conferència de premsa

L'èxit de les municipals és el tercer cop de maça, però queda molta feina en les setmanes que falten fins a la convocatòria electoral

a la torre de Collserola, que seria candidat a la presidència de la Generalitat. Aleshores va afirmar que pretenia encapçalar un ampli moviment cívic que fos partidari del canvi a Catalunya. Dotze mesos després, més de vuitanta

plataformes de suport s'agrupen sota el nom comú de 'Ciutadans pel canvi' i han aconseguit estendre, conjuntament amb el mateix PSC i amb altres grups de suport, un missatge positiu i esperançat que és ben rebut i compartit per cada

Més de vuitanta plataformes de suport s'agrupen sota el nom comú de 'Ciutadans pel canvi', i han aconseguit estendre un missatge positiu

► Maragall i Clos.

► Maragall guanya suport dia a dia.

vegada més ciutadans.

Segons els últims sondeigs, es tracta d'una clara majoria que és partidària del canvi. També en les preguntes sobre preferència, Maragall apareix amb una distància suficient com el candidat que la majoria dels ciutadans volen que sigui el nou president de la Generalitat. En aquest any, les tendències dels estudis sociològics s'han mantingut. CiU va a la baixa i la candidatura de Maragall guanya punts a cada enquesta, fent evident que és un 'valor a l'alça'. I que ho és de manera continuada i perseverant. Les opcions, per tant, són molt elevades. En aquest any, s'ha anat configurant el moviment que dona suport al canvi, els missatges a favor d'obrir una etapa de noves oportunitats per a tothom són ben acceptades i Maragall s'ha acostat, en paraules seves, "al cor dels problemes i de les esperances". En aquests mesos, en efecte, Maragall ha mantingut contactes amb sectors molt diversos de la societat catalana, ha recorregut les set regions de manera insistent i en cadascuna d'aquestes visites ha trobat ocasió per proposar solucions als problemes que els ciutadans li exposaven, des d'empresaris locals fins a professionals, sindicalistes, ecologistes, pagesos, pescadors...

Sense fer-ne una llista exhaustiva, un resum d'aquest recorregut pel terreny vital del país inclou les diverses visites que Maragall ha fet a les regions cremades en els incendis de l'estiu passat al Bages i al Solsonès; les relacions amb empresaris a Manresa, Vic, Igualada, Terrassa o Sabadell; els contactes amb cooperatives agrícoles a Lleida, Les Borges Blanques, Llardecans; les reu-

Han estat, fins ara, dotze mesos intensos, de contactes molt directes de Maragall amb els ciutadans i ciutadanes de Catalunya

400 empresaris donen suport a la campanya pel canvi

Unes 400 persones, majoritàriament empresaris i executius, van assistir el passat dia 7 de juliol a un sopar molt especial que havia convocat Pasqual Maragall. En aquest àpat, adreçat específicament al sector empresarial, Pasqual Maragall va exposar les raons pel canvi i va explicar de quina manera la proposta de la seva candidatura representa una garantia de noves oportunitats per a Catalunya. A més, el cost dels tiquets d'aquest sopar era de 100.000 pessetes, en la línia de finançament obert i transparent que segueix la Campanya Maragall. Amb aquesta acció, per tant, es van captar més de 40 milions de pessetes que se sumen als fons de la candidatura. En general, els assistents van respondre amb molt d'interès a l'exposició de Pasqual Maragall i es van mostrar d'acord amb la idea que a Catalunya ara convé un canvi. Maragall ha insistit moltes vegades que la seva candidatura es finança d'una manera transparent i que altres candidatures potser també demanen diners però no ho expliquen i ho fan en secret. "Nosaltres ho fem amb transparència, com es fa en altres països", va dir Maragall en unes declaracions a una ràdio, l'endemà del sopar.

Maragall es reuneix amb Solana i Prodi

Pasqual Maragall es va reunir el passat 5 de juliol amb el secretari general de l'OTAN, Javier Solana, a Brussel·les. Després d'aquest encontre, el mateix Solana i Carlos Westendorp van acompanyar Maragall a un sopar amb una quarantena d'eurofuncionaris. Durant la trobada, Maragall va explicar alguna de les seves propostes de federalisme fiscal i va exposar les aportacions que la nova Catalunya del canvi podrà fer en el context europeu. Una setmana després, Maragall es va reunir a la mateixa ciutat de Brussel·les amb Romano Prodi, president de la Comissió Europea, amb qui havia mantingut una bona relació, especialment durant l'estada de Maragall a Roma.

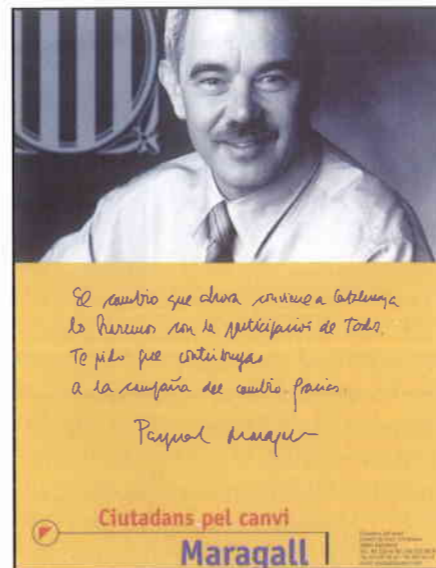
nions amb les Juntes de Regants, les estades a Balaguer, Arbeca, Alcarràs, Tàrraga, Mollerussa, Cervera, El Vendrell, Porrera, on va mantenir contactes amb cooperativistes vitivinícoles; a les Terres de l'Ebre, on ha acudit diversos cops, des de l'Horta de Sant Joan fins a Sant Jaume d'Enveja, Amposta, Flix o Móra la Nova; les visites a Mollet, Sant Adrià de Besòs, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, l'Hospitalet de Llobregat, Caldetes, Arenys, Premià, Vilafranca del Penedès, Rubí, Mataró, Tarragona, Reus, Palamós, Girona, Figueres, Blanes, Olot, Lloret, Viella, La Seu d'Urgell, Tremp o València d'Àneu, on es va reunir amb ramaders pirinencs.

Per tant, han estat dotze mesos intensos, de contactes molt directes amb els ciutadans de Catalunya. Els mesos que vénen es mantindrà al mateix ritme de treball i es tractarà de respondre el clima positiu que s'ha creat. Un seguiment acurat dels articles d'opinió a la premsa escrita i dels comentaris més confidencials que emeten observadors de diferents nivells permet copsar un ambient molt favorable

per a les opcions del canvi que ara convé a Catalunya. Hi ha sense cap mena de dubte un sentiment d'esperança i cada vegada més persones —com indiquen les enquestes— tenen la convicció que Pasqual Maragall guanyarà i presidirà un govern de tots els catalans. Per tant, com ho ha expressat el mateix Maragall en alguna ocasió, si Catalunya espera molt del canvi vol dir que Catalunya espera molt d'ella mateixa. Per això, els militants progressistes saben que durant els propers mesos serà molt important tot l'esforç que es faci per traslladar al màxim nombre de ciutadans la confiança en les possibilitats d'un país que, després de vint anys, mereix l'oportunitat d'anar millor.

Ciutadans pel canvi obre locals per Catalunya

L'organització 'Ciutadans pel canvi', que agrupa les més de vuitanta plataformes que existeixen actualment ha començat a estendre la seva presència territorial amb l'obertura de locals on es pot trobar informació i on se celebren actes diversos. De moment, a més del local central de campanya (C/Consell de Cent, 323 08007 Barcelona), s'han obert locals a Lleida (Baixada de la Trinitat, 5 2ª porta, telèfon 973 25 44 04 i fax 973 25 43 99), a Reus (Raval Santa Anna, 22), a l'Hospitalet de Llobregat (C/ Pujós, 61, telèfon 93 440 92 78) i a Girona (Hortes, 18 / 17001 Girona, telèfon 630 03 85 77). Més endavant s'aniran obrint altres locals en més poblacions de Catalunya. De moment hi ha en previsió per a dates properes, els locals de

► Un dels molts materials de campanya.

► Tomatito i Taller de Músics van col·laborar el dia d'inauguració del local de campanya.

Cerdanyola i Rubí.

Pàgines web de la Campanya pel Canvi

La campanya pel canvi obre una pàgina web, de moment amb una aparença modesta a la qual s'aniran fent incorporacions i modificacions en els propers mesos. Aquesta pàgina web oficial de Ciutadans pel Canvi es pot trobar a la direcció www.canvi.org. A més, es mantenen altres pàgines obertes, com la que fa temps que ha engegat el grup Catalunya Viva de Terrassa (www.egara.net/catalunya-viva), el grup Junts per Guanyar de Molins de Rei (www.lanzadera.com/jxg), el grup de joves Catprogrés (www.usuarios.intercom.es/pelcanvi), el grup independent Fem Via (www.mediapolis.es/femvia) i la pàgina que manté el PSC sobre la Campanya de Pasqual Maragall (es troba a www.psc.es).

Èxit de l'exposició 'Art pel canvi'

L'exposició 'Art pel canvi' que va tenir lloc el mes de juny es va tancar amb un èxit molt important. L'exposició va posar a la venda una quarantena d'obres lliurades per artistes i galeristes que es van comprometre d'aquesta manera amb la campanya de Pasqual Maragall. A banda d'aquest compromís, en què s'ha comptat amb autors de molt de prestigi com Úrculo, Robert Llimós, Frederic Amat, Hernández Pijuan, Ràfols Casamada, Josep Niebla, Gardy Artigas o Roser Oduer entre d'altres, l'exposició va permetre incorporar als fons de campanya més de 10 milions de pessetes. De cara al setembre hi ha prevista una nova exposició per la qual ja hi ha compromeses moltes obres d'artistes de gran renom que han volgut aportar la seva contribució a la campanya pel canvi.

Els principis d'un govern de tots els catalans

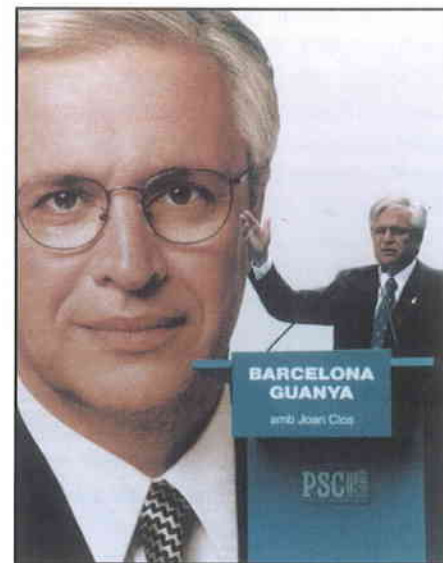
En la seva intervenció davant de 400 empresaris i executius, que havien acudit a un acte per donar-li suport i ajudar a finançar la campanya, Pasqual Maragall va exposar els principis generals que inspiraran el nou govern, un govern de tots els catalans. Aquests principis bàsics són:

- **Consens:** Canviar la confrontació i la divisió del país per una política de consens, de trobada i de pacte social
- **Territori:** una política local, amb més competències i recursos per als Ajuntaments, i amb prioritats estratègiques per a cada comarca
- **Projecte:** una cultura de compartir projectes, com va passar amb els Jocs Olímpics de 1992, per comptes de compartir una identitat, però sense res més substancial
- **Lideratge:** un nou lideratge que aconseguix crear el clima necessari pel consens, però sense intervencionisme.
- **Ensenyament:** prioritat màxima del nou govern per invertir en el futur del país, a partir del triangle empresa-ajuntament-escola/universitat.
- **Inversió:** més inversió (el govern actual és dels governs autonòmics amb menys inversió de tot Espanya) i menys despesa corrent (prou despeses sumptuàries i de propaganda).
- **Infraestructures:** En aquests vint anys s'ha perdut el pas i s'ha de recuperar el temps perdut. Aprofitar l'experiència olímpica.
- **Una Generalitat de tots:** un govern que no sigui el govern d'un partit sinó el govern de tots els catalans.

Clos continuará al frente de una Barcelona de progreso y referente mundial

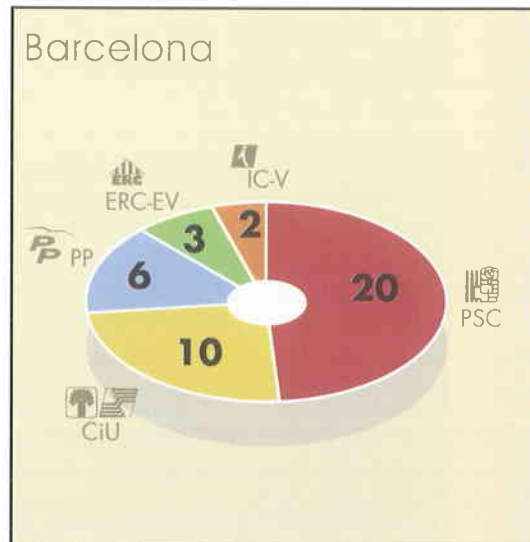
► Joan Clos anima a los asistentes al acto central en Nou Barris.

► Clos hizo actos en todos los distritos.

Barcelona dijo sí clamorosamente a seguir siendo gobernada desde la ilusión y el progreso. La candidatura encabezada por Joan Clos obtuvo un 45% de los sufragios emitidos, lo que se tradujo en veinte actas de concejal, a sólo una de la mayoría absoluta, y en victorias en todos los distritos menos uno (Sarrià-Sant Gervasi).

El PSC venció en todos los distritos de la ciudad menos en Sarrià-Sant Gervasi, y vuelve al porcentaje histórico del 45% de votos

La magnitud de la victoria socialista se vio realzada por los buenos resultados de las otras fuerzas de izquierda - ERC obtuvo tres concejales y IC-V dos - y

por el descalabro del bloque de centro-derecha. CiU perdió más de 125.000 votos y tres concejales, pasó de 13 a 10, respecto a los comicios de 1995. El PP pierde también un concejal.

Clos resultó investido alcalde con 25 de los 41 votos de la corporación -el PSC más ERC y IC-V-, en lo que significa la renovación del pacto de progreso que desde los inicios de la democracia ha gobernado en Barcelona. En su discurso de investidura Joan Clos se reiteró en su proyecto de futuro, que se sintetiza en la voluntad de hacer una ciudad "más próspera y cohesionada", con objetivos emblemáticos como el Fórum 2004, el desarrollo de la Carta Municipal o el impulso de Barcelona como ciudad del conocimiento.

Mayoría socialista en las entidades metropolitanas

► Celestino Corbacho celebra el triunfo el 13-J.

La contundente victoria socialista en Barcelona y su entorno ha de extrapolarse también a los organismos locales de segundo nivel. Los plenarios de los tres entes que componen el Área Metropolitana de Barcelona -la Mancomunitat de Municipis, la Entitat Metropolitana del Medi Ambient y la Entitat Metropolitana del Transport- tendrán mayoría absoluta socialista. Aunque poco conocidas por el ciudadano común, se trata de instituciones que gestionan un volumen considerable de fondos públicos y que inciden sobre aspectos -vivienda, transporte, residuos, etc...- altamente estratégicos para un futuro sostenible de la gran región metropolitana de Barcelona.

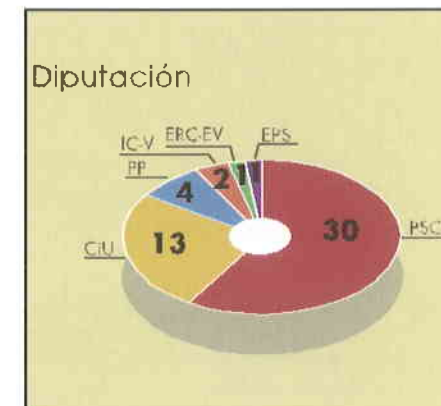
El PSC obtiene la mayoría absoluta en la Diputación de Barcelona

► Manuel Royes, alcalde de Terrassa, seguirá siendo presidente de la Diputación de Barcelona.

El grupo socialista en la Diputación de Barcelona tendrá treinta representantes, ocho más que en la anterior legislatura

En la Diputación de Barcelona el PSC recupera con 30 diputados la mayoría absoluta (8 más de los que tenía), mientras que CiU pasa de 18 a sólo 13 diputados. El PP gana un diputado y consigue cuatro, IC-V mantiene sus dos diputados anteriores, ERC obtiene un diputado y gana otro la formación Entesa per Sabadell (EpS). En la anterior legislatura, Manuel Royes, representaba el 35,28% de los votos, mientras que en ésta representará al 41,07% de los sufragios emitidos en la provincia. La Diputación de Lleida continuará con mayoría de CiU, que conserva el mismo número de diputados: 14 del total de 25 que se elegían. El PSC baja de ocho a siete y el PP de dos a un diputado. ERC gana dos diputados, y uno CDA-PNA. En la provincia de Lleida, CiU ha bajado del 38,71% de los votos al 37,67%. El PSC aumenta ligeramente, del 27,71% al 27,97%.

CiU también sigue con mayoría en la Diputación de Tarragona, aunque de los 15 diputados que tenía ha retrocedido a 14 del total de 27 elegidos. El PSC iguala sus nueve diputados de las elecciones de 1995. También el PP repite tres diputados y ERC gana uno. En porcentaje de votos, CiU ha bajado del 39,30% al 36,97%. La segunda fuerza es el PSC, que sube del 24,13% al 27,82%. Por último, la Diputación de Girona revalida a CiU como primera fuerza política con 15 diputados (pierde un escaño) del total de 27 diputados. El PSC conserva sus 10 diputados y ERC pasa de uno a dos diputados. En porcentaje de voto provincial, CiU baja del 41,07% al 38,09%. El PSC prácticamente mantiene el mismo porcentaje de la legislatura anterior.

Habrà més Consells comarcals con presidente socialista

► Joan Rangel.

El PSC fue el 13-J la fuerza política más votada en 11 de las 41 comarcas de Catalunya, las que concentran la mayor parte de la población. Las peculiaridades del sistema de adjudicación de los escaños en los consejos comarcales, en los que la representación depende de los concejales conseguidos en la comarca por cada partido y no del voto total, concederá a CiU el gobierno de 32 de estos organismos. CiU hizo la norma a su medida para hacerse con el control de estos entes, sobrerrepresentando a los municipios más pequeños en detrimento de los que aglutinan más población, lo que nos perjudica claramente a los socialistas. El PSC gobernará con mayoría los consejos comarcales del Barcelonès, el Baix Llobregat, el Vallès Occidental, el Vallès Oriental y el Garraf. Merced a pactos de progreso l'Anoia, el Bages y el Maresme tendrán también presidente socialista. El PSC es, asimismo, el partido más votado en el Alt Penedès, Baix Penedès, Gironès y Segrià. Como vemos, a pesar de que el sistema de representación no favorece que haya gobiernos progresistas, también en este ámbito es notable el avance socialista en las municipales.

El PSC amplía sus principales mayorías en el Baix Llobregat

► Josep Montilla, alcalde de Cornellà, y Montse Gibert, alcaldesa de Sant Boi, celebran el éxito electoral.

El Baix Llobregat sigue siendo una de las comarcas con mayor implantación del PSC. Quince de los 31 municipios de la comarca tendrán alcalde socialista, y se avanza notablemente en aquellos otros donde no se es la lista mayoritaria. En Sant Boi Montserrat Gibert recupera con los 15 concejales obtenidos la mayoría absoluta que se per-

dió en los anteriores comicios. El impulso es también espectacular en Sant Andreu de la Barca, donde se pasa de 6 a 10 concejales, lo que significa la mayoría absoluta. CiU, que crispó con malas artes la anterior legislatura, baja de 7 a 4 concejales. En muchos ayuntamientos donde el PSC tenía mayoría absoluta se aumenta considerablemente la diferen-

cia. Así, Josep Montilla, en Cornellà, pasa de 14 a 16 concejales, Eduard Alonso, en Sant Joan Despí, de 12 a 15, Lorenzo Palacín, en Esplugues, de 13 a 14, Francexc Xavier Raventós, en Collbató, de 5 a 6, y Joan Galcerán, en Sant Esteve Sesrovires, de 6 a 7. En Viladecans, Jaume Monfort mantiene los 14 concejales que dan la mayoría absoluta, al igual que Félix Chico, en Abrera, con 9 de 13. Enric Térmens, alcalde de Olesa, seguirá al frente del ayuntamiento pese a un leve retroceso. Angelino Maestro, en Cervelló, obtiene la alcaldía por primera vez para el PSC, mientras que en la vecina Corbera Pere Alegrí seguirá siendo alcalde. En Molins de Rei, Carme Figueras obtuvo siete concejales, los mismos que IC, que fue, por pocos votos, la lista más votada. En Sant Feliu, Juan Antonio Vázquez obtuvo un concejal más, y entra en el gobierno de progreso que se ha constituido. El PSC suma también más concejales en Sant Vicenç dels Horts y Martorell, y consigue ser la lista más votada en Sant Climent.

Resultats globals de les municipals: el PSC supera àmpliament els resultats del 1995

		PSC					CiU					PP					ERC					IC-V + EUiA									
		u	m	a	s	p	np	u	m	a	s	p	np	u	m	a	s	p	np	u	m	a	s	p	np	u	m	a	s	p	np
BARCELONA	M-99	2	57	38	118	20	76	20	100			5	16	1	1			96	108	0	9			40	143	0	5				
	M-95	2	32	40	113	36	87	25	101	46	121	3	14	0	0	1	106	74	129	2	4	4	108	63	129	0	6	4	84	19	197
GIRONA	M-99	6	14	5	62	28	106	41	104			3	13	0	0			27	171	0	5			13	148	0	2				
	M-95	6	13	6	57	32	107	71	78	10	46	2	14	0	0	0	22	13	186	2	5	5	48	15	146	0	2	0	17	7	195
LLEIDA	M-99	1	19	9	60	35	107	21	126			5	14	0	5			64	104	0	6			13	157	0					
	M-95	3	16	7	55	45	104	70	91	16	43	0	11	0	3	3	57	52	115	0	2	3	51	18	156	0	0	0	5	3	222
TARRAGONA	M-99	1	18	11	61	27	65	17	87			2	8	1	0			53	78	0	3			15	123	0	1				
	M-95	0	10	6	70	31	66	38	67	13	54	0	13	0	2	1	55	16	109	0	1	5	36	17	124	0	3	0	18	11	151
TOTAL	M-99	10	108	63	301	110	354	99	417	0	0	15	51	2	6	0	0	240	461	0	23	0	0	81	571	0	8	0	0	0	0
	M-95	11	71	59	295	144	364	204	337	85	264	5	52	0	5	5	240	155	539	4	12	17	243	113	555	0	11	4	124	40	765

u: llista única
 m: majoria absoluta
 a: alcaldia sense majoria absoluta
 s: grup municipal sense alcaldia
 p: llista presentada, sense representació
 np: no presentat

Espectacular triunfo de Manuela de Madre y de Maite Arqué

► Maite Arqué y Narcís Serra.

► Manuela de Madre.

Maite Arqué fue la gran triunfadora en Badalona al pasar de 10 a 13 concejales y quedar muy cerca de la mayoría absoluta. Los badaloneses, después de una legislatura muy agitada, han apostado claramente por la estabilidad y por un proyecto político serio. En la vecina Santa Coloma, Manuela de Madre gana por goleada y estrena mayoría absoluta. Habrá 18 concejales socialistas de un total de 27, por los 12 que había anteriormente en el consistorio colomense. Es tremendo el descalabro de IC, que baja 25 puntos y se queda

con sólo 4 de los 12 concejales que ostentaba. En l'Hospitalet de Llobregat, Celestino Corbacho amplía también su mayoría de 14 a 18 concejales. En estos tres municipios nuestros alcaldes han dado entrada en el equipo de gobierno a otras fuerzas de la izquierda -IC-V, EUiA-, de forma que se han conformado mayorías de una base todavía más amplia. Siguiendo en el Barcelonès, también es de destacar el gran resultado de Jesús María Canga en Sant Adrià del Besòs: recuperamos la mayoría absoluta al pasar de 9 a 15 electos.

Manuel Bustos, primer alcalde socialista de Sabadell

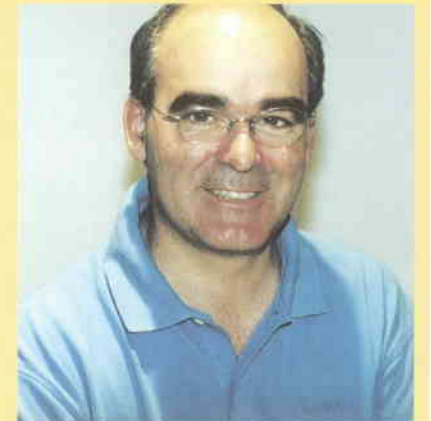

► Manuel Bustos.

Por primera vez en veinte años de ayuntamientos democráticos, la ciudad de Sabadell tendrá alcalde socialista en la persona del diputado Manuel Bustos. La lista del PSC obtuvo el mismo número de concejales -10- que la de la Entesa per Sabadell, pero superó por cerca de cien sufragios a los herederos del ex-alcalde Antoni Farrés.

Bustos fue investido alcalde con los votos del PSC, CiU -cuatro- y ERC -uno-. En la vecina Terrassa, Manuel Royes recupera la mayoría absoluta y pasa de 13 a 16 concejales. En el Vallès Occidental se consolidan con mayoría absoluta Cerdanyola, Barberà, Palau de Plegamans y Ripollet, se mantiene la alcaldía de Badia del Vallès, se sube tres concejales en Sant Cugat -de 5 a 8, a sólo uno de la lista más votada, CiU- y se obtiene, por primera vez, el gobierno de Montcada i Reixac, donde el PSC fue la lista más votada. El PSC también arrasó en el Vallès Oriental, donde se consiguieron mayorías absolutas en Mollet, La Llagosta, la Roca, Sant Celoni, Montmeló, Parets i Canovelles -15 concejales de 17-, y fue la lista más votada en Granollers, Caldes de Montbui, Cardedeu, Llinars, Santa Maria de Palautordera y Montornès.

Igualada y Granollers vuelven a tener alcalde socialista

► Josep Pujadas, alcalde de Granollers.

El PSC avanza en el Maresme. La batalla Manuel Mas (PSC)-Ramon Camp (CiU) en Mataró se saldó con goleada para el alcalde socialista, que recupera la mayoría absoluta perdida en 1991. Obtiene 14 concejales, el doble que CiU, que pierde dos. Por su parte, continúan con alcaldes socialistas Malgrat y Premià, y se consiguen las alcaldías de Arenys de Mar, Vilassar de Mar, Sant Iscle y Dosrius.

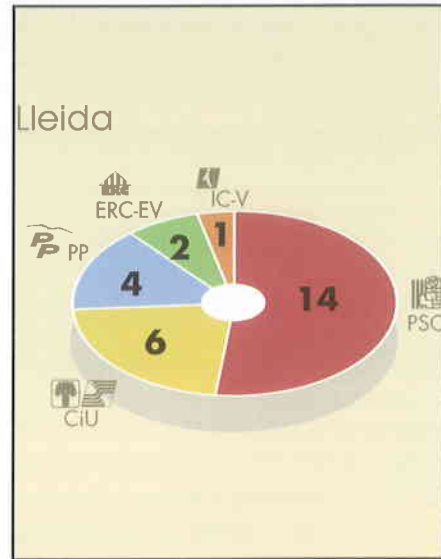
En Manresa, el alcalde sigue siendo el socialista Jordi Valls, que reedita el pacto de progreso que ha gobernado la ciudad los últimos cuatro años, pero con una mayoría más amplia, ya que el PSC pasa de ocho a once concejales. En Vilafranca del Penedès, el PSC, liderado por Joan Aguado, aumenta su mayoría con dos concejales más, de 11 pasa a 13. Donde se dan vuelcos espectaculares es en Igualada y Vilanova i la Geltrú. En la capital de l'Anoia el candidato socialista de la Entesa -coalición integrada por PSC e IC-V-, Jordi Aymamí, recupera la alcaldía que perdió en 1995, mientras que en Vilanova i la Geltrú el socialista Sixte Moral sustituirá al convergente Esteve Orriols, al frente de un pacto de progreso integrado por PSC, IC y ERC. En otra importante capital de comarca, Granollers (Vallès Oriental), el PSC rompe el empate a concejales que había con CiU -que ostentaba la alcaldía-, lo que permite que el socialista Josep Pujadas recupere la vara de mando.

Antoni Siurana recupera amb autoritat la majoria absoluta

▶ Antoni Siurana.

Antoni Siurana va guanyar de forma clara i contundent el seu sisè mandat consecutiu com a Paer en cap -des de 1979 només va deixar de ser alcalde entre 1987 i 1989 per una moció de censura-, callant amb vots les insinuacions de pressumptes irregularitats que alguna força d'oposició havia llençat a l'o-

pinio pública en la precampanya de les eleccions. El PSC, amb 14 regidors ha obtingut un regidor i gairebé sis punts percentuals més que el 1995. Tot i tenir majoria absoluta, Siurana inclourà a l'equip de govern l'únic regidor d'IC-V. CiU, que passa de 6 a 5 regidors, i el PP, de 5 a 4, són els grans derrotats.

El Parc Central de Nou Barris dejó pequeño el Palau Sant Jordi

De nuevo, fue el PSC el partido que demostró mayor poder de convocatoria en estas elecciones. Más de 30.000 personas abarrotaron el pasado martes 8 de junio el Parc Central de Nou Barris en el acto principal de campaña, que tuvo como oradores destacados a Raimon Obiols, Joan Clos, Narcís Serra y Felipe González.

La Seu, Balaguer i Tremp seguiran amb alcalde socialista

▶ Joan Ganyet.

Als comarques de Ponent es mantenen alcaldies emblemàtiques per la seva capitalitat comarcal com ara La Seu d'Urgell (Joan Ganyet), Balaguer (Miquel Aguilà) i Tremp (Víctor Örrit). El pacte PP-CiU ha impedit, en canvi, que a Pont de Suert l'alcalde sigui el socialista Odón Ventura, malgrat que el PSC és la llista més votada en aquesta localitat del Pallars.

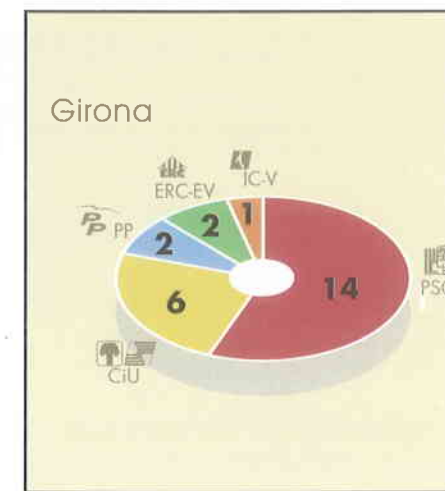
La coalició Unitat Progressista del Pallars (UPDP), que van formar el PSC, IC-V i ERC per desbancar CiU als municipis del Pallars Sobirà, ha aconseguit el seu objectiu a sis localitats d'un total d'11. El cas més significatiu és el d'Esterrri d'Àneu, on ha obtingut quatre regidors, mentre que als nacionalistes els n'han quedat tres. A Alt Àneu, la UPDP ha aconseguit sis regidors i CiU només un. Hi haurà alcalde socialista als següents municipis de les comarques lleidatanes: Algerri, Almacelles, Arbèca, Artesa de Lleida, Aspa, Bellaguarda, Canejan, Gósol, Juneda, Les, Massalcoreig, Menàrguens, Montferrer, La Pobla de Segur, La Portella, Peramola, Puigverd de Lleida, Sant Guim de Freixenet, Sarroca de Lleida, Soses, Talam, Torrebesses, Torre-Serona i Vilagrassa.

Joaquim Nadal revalida la majoria i serà alcalde per sisena vegada consecutiva

▶ Joaquim Nadal.

Joaquim Nadal va batre un rècord a nivell d'Estat en guanyar per sisena vegada consecutiva, fet que el converteix en l'alcalde de capital de província més veterà. El PSC de Girona, que a la consulta de 1995 va obtenir un dels millors resultats

aconseguits pel socialisme català, va revalidar la seva còmoda majoria absoluta, mantenint els 14 regidors, sobre un total de 25, que ja composaven el grup municipal socialista. Pel que fa a la resta de forces, es produeix un reequilibri en el bloc de la dreta, ja que el regidor que perd el PP, dels tres que tenia, el suma CiU, que es queda amb sis, molt per sota de les seves expectatives, tot i el canvi de candidat. Per la seva banda, ERC i IC-V mantenen el dos i un regidor, respectivament, que van treure el 95.

El PSC consolida la seva majoria a Figueres i la Bisbal

El PSC va obtenir uns bons resultats a les comarques gironines. A Figueres, capital de l'Alt Empordà, el PSC ha fet un salt espectacular de vots, passant de 6 a 10 regidors, gràcies als 5.721 sufragis aconseguits (el que representa un percentatge de gairebé el 40 % de vots pel 29% aconseguit el 95). Joan Armangué, que ja va ser alcalde l'anterior legislatura mercès un pacte de progrés, s'ha quedat a només un escó de la majoria absoluta. A La Bisbal de l'Empordà, el PSC obté un triomf espectacular, al passar de 5 a 10 regidors o el que és el mateix, d'un 35 a un 63% dels vots. Josep Sala, a Lloret de Mar, també continua com a alcalde

al revalidar els nou regidors que ja tenia. Hi haurà alcalde amb majoria absoluta socialista a les següents localitats: Camprodon, El Far d'Empordà, Garriguella, Maçanet de Cabrenys, Pont de Molins, Les Preses, Quart, Riudarenes, Sales de Llierca, Sant Joan de les Abadesses, Sant Miquel de Fluvià, Santa Llogaia d'Àlguema, Sarrià de Ter, la Tallada d'Empordà, Torroella de Fluvià, Ullastret i Vidreres. Lamentablement, a altres poblacions on les forces de progrés han estat majoritàries -com ara Blanes, Palamós, Salt o Banyoles- hi haurà alcaldes convergents ja que els regidors d'ERC han optat per donar suport a la coalició conservadora.

Victòria històrica del PSC a Olot, feu tradicional de CiU

▶ Lluís Sacrest, alcalde d'Olot.

La victòria socialista a Olot ha estat una de les grans sorpreses. Encara que els pronòstics auguraven la pèrdua de la majoria absoluta de CiU, no només ha perdut sinó que ha passat a ser la segona força política darrera el PSC. El candidat socialista, Lluís Sacrest, és el nou alcalde de la capital de la Garrotxa. El PSC ha passat de 6 a 10 regidors, amb un percentatge del 42,5% dels vots (per un 27% al 95). El vot de l'únic regidor d'IC-V garanteix la majoria de progrés.

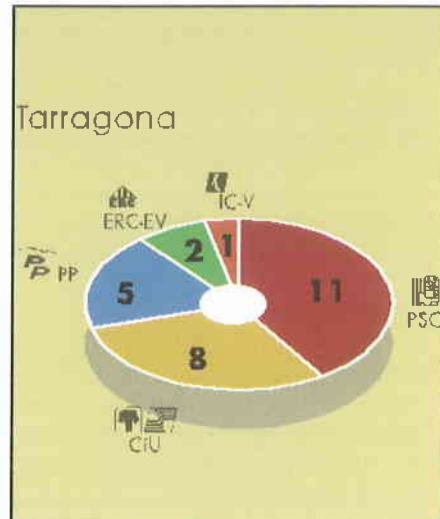
▶ Joan Armangué amb Serra i González.

Els socialistes continuem sent decisius en la governabilitat de Tarragona

► Xavier Sabaté.

A l'ajuntament de Tarragona, l'única gran ciutat del Principat amb alcalde convergent, CiU va experimentar una forta davallada en perdre més de 6.000 vots i dos regidors respecte als resultats obtinguts el 1995. El PSC, encapçalat per primera vegada per Xavier Sabaté, diputat al Congrés i primer secretari de les comarques tarragonines, va pujar un regidor,

passant de set a vuit. Els socialistes hem estat la força que més ha crescut, una mica més de tres punts i també hem augmentat el nombre de vots, tot i l'abstenció. L'anterior legislatura el PSC va formar part de l'equip de govern, fet que por tornar a produir-se, tot i que, segons Sabaté, a l'hora dels pactes "tindrem en compte les possibilitats d'aplicar el programa del PSC i d'impulsar una alternativa a CiU perquè en el futur hi hagi una majoria progressista a la ciutat".

El PSC augmenta el nombre d'alcaldes i regidors

Quadre dels resultats generals per províncies:

Província	Sigles	1999			1995			Vots	
		Vots	%	Absoluta	Relativa	Regidors	Regidors		
Barcelona	PSC	873.924	41,08	60	33	1.126	876	35,28	861.037
	CiU	476.835	22,41	119	37	1.279	1.356	26,93	657.119
	ERC	146.971	6,91	9	6	282	226	5,71	139.298
	PP	247.635	11,64	2	1	198	206	13,01	317.457
	IC-V	164.969	7,75	3	3	160			
	EUiA	49.811	2,34			31			
Girona	PSC	75.201	26,32	20	4	313	300	26,44	74.557
	CiU	108.820	38,09	145	16	1.039	1.085	41,07	115.809
	ERC	29.330	10,27	5	3	150	122	9,23	26.037
	PP	15.263	5,34			31	34	5,77	16.261
	IC-V	7.959	2,79	2		21			
Lleida	PSC	55.707	27,97	20	6	265	263	27,71	56.414
	CiU	75.035	37,67	147	14	965	1.019	38,71	78.807
	ERC	22.906	11,50	6	1	144	110	8,84	17.998
	PP	19.196	9,64	5	3	118	106	11,33	23.074
Tarragona	PSC	85.133	27,82	19	8	332	266	24,13	74.756
	CiU	113.136	36,97	104	20	803	780	39,30	121.763
	FIC	14.331	4,68	12	1	128	170	6,23	19.308
	PP	36.997	12,09	1	1	102	107	12,56	38.920
	ERC	24.722	8,08	3	4	96	67	6,10	18.909
	IC-V	9.976	3,26	1		16			

Lluís Miquel Pérez rep el relleu de Josep Abelló a Reus

► Lluís Miquel Pérez.

Lluís Miquel Pérez substituirà Josep Abelló com a alcalde de Reus. El candidat socialista ha reeditat el pacte de progrés amb ERC que dona la majoria absoluta al consistori reusenc. A Tortosa la gran sorpresa ha estat que Joan Sabaté, candidat de la coalició PSC-IC, ha arrabassat l'alcaldia al convergent Marià Curto. A l'Ametlla de Mar, l'únic regidor socialista, Antoni Espuny, serà alcalde gràcies als pactes. A Calafell, amb Jordi Sánchez, i a Deltebre, amb Jordi Casanova, també hi haurà alcalde socialista. No, en canvi, a Cambrils on tot i ser la llista més votada el PSC estarà, de moment, a l'oposició. A El Vendrell, tot i pujar de set a nou regidors el pacte CiU-PP deixa la diputada Helena Arribas fóra de l'alcaldia. A la resta de comarques tarragonines cal dir que hi ha majoria socialista a l'Arboç, Banyeres del Penedès, Capçanes, Constantí, Cunit, l'Espluga de Francolí, Flix, Els Guiamets, Mas de Barberans, Paüls, Porrera, Riudecols, Roquetes, Sant Carles de la Ràpita, Sant Jaume d'Enveja, Santa Oliva, la Selva de Camp, la Torre de l'Espanyol, Uldecona, Vallmoll i Vila-rodona.

Pressupostos Generals de l'Estat del 2000: uns comptes decisius

► Mercedes Aroz.

L'elaboració i aprovació dels PGE de l'any 2000 s'ha iniciat ja amb la negociació oberta entre CiU i el Govern del PP per tal de garantir el suport de la coalició. Estem, doncs, davant un moment de gran importància per diverses raons. En primer lloc, per la gran transcendència d'aquests pressupostos per a Catalunya, però també per la situació de feblesa de CiU davant aquesta negociació, a l'haver compromès ja fa mesos el seu suport i estar "lligada de peus i mans" pel calendari electoral i la possibilitat, que es convoquin les eleccions generals amb les autonòmiques si no hi ha acord.

Per tot això, cal que les necessitats de Catalunya siguin defensades per qui té força i projecte, pel nostre partit, el PSC, com a partit de govern i preparat per assumir aquesta responsabilitat si els ciutadans atorguen la confiança a Pasqual Maragall com a President de la Generalitat la propera tardor. Hem presentat propostes i esmenes en els tres anteriors PGE, però en aquesta ocasió calia anticipar-se a la tramitació en el parlament per marcar el camí. Perquè és realment decisiu que els propers pres-

supostos atenguin les necessitats de Catalunya i en particular les necessitats inversores.

Els pactes CiU-PP han estat caracteritzats pel fracàs del que es va negociar i la miopia de deixar fora qüestions essencials per a Catalunya

Els pactes CiU-PP han estat caracteritzats pel fracàs del que es va negociar - finançament autonòmic - i la miopia monumental de deixar fora qüestions essencials per a Catalunya, que han marcat les reivindicacions posteriors del Govern de CiU, que no va incloure en el pacte elements tan importants com la inversió en infraestructures, amb un efecte de retard molt preocupant sobre el creixement econòmic i la competitivitat, i la qualitat de vida dels ciutadans. Per això, l'execució dels grans projectes en l'horitzó de l'any 2004, no resulta realista si no hi ha un canvi

dràstic en la política pressupostària dels governs de l'Estat i la Generalitat. Cal deixar de banda la discussió del percentatge de les inversions estatals a Catalunya per parlar de necessitats i determinar-les en funció de la seva execució i d'acord amb el compromís del Ministre Árias Salgado, que va comprometre un Pla plurianual per afrontar els dèficits d'inversions de Catalunya.

A més de la inversió, les nostres prioritats són la reforma educativa, que requereix un finançament de 96.000 milions en quatre anys

A més de la inversió, les nostres prioritats són la reforma educativa, que requereix un finançament addicional per a Catalunya de 96.000 milions en quatre anys; la supressió de peatges; la declaració d'interès general de les obres que han de resoldre el dèficit d'aigua de Catalunya; aprovació de la Carta Municipal de Barcelona, llei especial per a la capital de Catalunya; incrementar les dotacions per als convenis d'infraestructures, la mobilitat i l'habitatge a Barcelona; afrontar els problemes del sistema de finançament autonòmic; suport a les empreses en les seves accions exterior i en l'activitat de recerca i desenvolupament com a factor de modernització empresarial i competitivitat. En definitiva els PGE del 2000 han de marcar un canvi de rumb respecte als precedents del Govern del PP-CiU, per tal d'encarrilar aquestes qüestions, no perdre més oportunitats econòmiques i industrials, i guanyar els reptes que Catalunya i Barcelona tenen plantejats en l'horitzó del proper mil·lenni.

Mercedes Aroz
Diputada per Barcelona
Secretària d'Acció Parlamentària
a les Corts Generals

Les prioritats del PSC per als PGE del 2000

INCREMENTAR EL FINANÇAMENT DE LA REFORMA EDUCATIVA

- Per consolidar la reforma educativa cal incrementar el seu finançament (territori MEC i CCAA amb competències) en 600.000 MPTA. en el proper quadrienni, corresponent a Catalunya 96.000 MPTA. S'han d'incorporar 24.000 MPTA. en els PGE del 2000.
- El Govern de la Generalitat ha de reclamar l'esmentada quantitat per tal de garantir la nova Formació Professional; compliment del Pla d'equipaments i construccions escolars 1995-2000; atenció a la diversitat i necessitats educatives especials; entre d'altres.

DOTAR ADEQUADAMENT LES INVERSIONS EN INFRASTRUCTURES

- Per tal de garantir la finalització dels projectes de futur de Catalunya en els terminis previstos, el seu finançament ha d'estar dotat de manera suficient en l'exercici del 2000 i reflectit en la pressupostació plurianual. Cal recordar els projectes més importants: AVE i Estació a la Sagrera; ampliació de l'Aeroport de Barcelona; Aeroport de Reus; ampliació dels ports de Barcelona i Tarragona; execució del Pla de Carreteres 1994-2001; Fòrum 2004; canal Segarra-Garrigues i Pla de les Rieres del Maresme.
- Les necessitats totals d'inversió de l'Estat a Catalunya per els projectes en curs o proposats per al període 2000-2004, són superiors a un bilió de pessetes, per tant cal elevar la inversió en els PGE a 210.000 MPTA/any durant aquest període.

SUPORT A BARCELONA

- Urgir a l'acord en la negociació existent sobre els aspectes de competència estatal per aprovar la Carta Municipal de Barcelona.
- Incrementar les dotacions per al transport públic, manteniment de la Ronda del Litoral, rehabilitació dels barris.

DECLARACIÓ D'INTERÈS GENERAL DE LES INFRASTRUCTURES NECESSÀRIES PER RESOLDRE EL DÈFICIT D'AIGUA DE CATALUNYA

- Reconeixement en el Pla Hidrològic del dèficit estructural d'aigua de Catalunya.
- Realització conjunta, Govern de l'Estat-Generalitat, dels estudis necessaris que permetin prendre la decisió sobre l'opció més adequada per garantir l'abastament d'aigua de Catalunya en el segle XXI: transvasaments de l'Ebre o Segre; transvasament del Rhône; desalinització.
- Declaració d'interès general de les infraestructures necessàries, per tal que hi hagi contribució de l'Estat en el finançament donat l'elevat cost 130.000-170.000 MPTA.

SUPRESSIÓ DE PEATGES

- Supressió del peatge de la B-30, (A-7 entre Mollet i El Papiol), reclamat socialment i una necessitat econòmica del territori. Compensació a la concessionària pels ingressos que percep per aqueta via, 1.200 MPTA/any.
- Lliberalització transitòria de peatge en els trams on hi hagi obres de millores de carreteres: l'A-7, fins la finalització de la variant d'Altafulla-Vilaseca, i segon cinturó de Tarragona de la N-340; i també en el tram de Vilafranca-Martorell, fins la finalització de la variant de Cervelló-Vallirana. La A-2, tram Lleida-Barcelona, fins la finalització de les obres de la N-II, tram Cervera-Igualada.

INTERNACIONALITZACIÓ DE LES EMPRESES ESPANYOLES

- Afavorir l'activitat de les empreses, en especial de les petites i mitjanes, en els mercats internacionals, establint incentius fiscals a la inversió realitzada a l'exterior fins els 1000 milions de pesetes, fent que l'amortització d'aquestes inversions resulti deduïble en l'Impost de Societats.

SUPORT A LA R + D EMPRESARIAL

- Ampliació del concepte R + D. Ampliació del catàleg vigent d'activitat R + D empresarial, i creació d'una Agència Estatal d'Avaluació de projectes i programes que, en coordinació amb les CCAA, tindrà la funció d'acreditar i certificar aquests projectes a efectes de l'aplicació dels incentius fiscals establerts a la normativa vigent.
- Ampliar el límit conjunt establert en la Llei de l'Impost de Societats a la deducció per inversions fins el 50%. El 35% per a les activitats de R + D empresarial i el 15% per a la resta.
- Creació d'una Reserva per a Activitats d'Innovació empresarial deduïble en l'Impost de Societats, amb un límit en l'import màxim que s'aporti anualment i un termini per a la realització de les despeses i inversions en projectes R + D; i permetre que siguin deduïbles les despeses de recerca realitzades a l'estranger.

TRANSPARÈNCIA EN EL FINANÇAMENT AUTONÒMIC

El nou sistema de finançament per al quinquenni 1997-2001, és un model fracassat i en fallida. No s'estan complint les expectatives anunciades per Jordi Pujol pel que fa a l'increment d'ingressos per a Catalunya (200.000-300.000 MPTA.) i cal treure conclusions. No s'hi val amagar els problemes i buscar compensacions sota mà com ha fet CiU, cas dels 42.000 MPTA. per les obres ja fetes de l'Eix Transversal. El Govern de l'Estat ha de facilitar la liquidació de l'IRPF de l'exercici 1997; s'ha de crear la Ponència prevista en el Senat, com a primer pas per restablir el consens; realitzar estudis de previsió quant els efectes de la reforma de l'IRPF en els exercicis 1999-2001; donar una solució operativa als fons d'anivellament previstos; i abordar temes estructurals, com el deute històric i cens de població. Cal també la creació al Senat de l'Oficina Territorial d'Inversions

Activitat del grup parlamentari socialista

▶ Montse Duch

■ Propostes del grup socialista sobre ocupació

Atès que l'estadística del mercat de treball a Catalunya indica que existeix una taxa d'activitat masculina del 65'3% i femenina del 41'9%, una taxa d'ocupació del 59% i del 33'1% respectivament així com una taxa d'atur dels homes del 9'7% i de les dones del 21%, el Grup Socialista ha demanat al Parlament de Catalunya:

1. Reduir el diferencial existent en l'accés al mercat de treball entre homes i dones que constaten les estadístiques laborals per assolir un 65% de taxa d'activitat i un 7% en la taxa d'atur en l'horitzó de l'any 2004, objectiu estratègic de totes les polítiques de foment de l'ocupació a Catalunya.
2. Reforçar la política d'igualtat d'oportunitats amb l'objectiu de conciliar la vida laboral i la vida familiar dels ciutadans i de les ciutadanes mitjançant l'increment en la dotació de serveis públics de proximitat: llars d'infants, servei de suport a les persones amb dependència (persones grans i malalts crònics).
3. Orientar la gestió de la formació professional.
4. Corregir les noves formes de discriminació que apareixen en les noves modalitats d'ocupació caracteritzades per excés de temporalitat i precarietat.
5. Exercir les competències sobre el control de legalitat.

■ Protecció dels espais d'interès natural

▶ Montse Tura

La diputada Montserrat Tura ha presentat a debat en el Parlament de Catalunya el poc interès demostrat pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya en la preservació i millora dels espais naturals. En el marc del debat, la diputada va denunciar que vuit anys després de l'aprovació del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) més de la meitat d'aquests espais encara no tenen aprovats els instruments bàsics d'ordenació i delimitació, el que significa que en molts d'ells l'actual govern de la Generalitat no només no hi ha fet polítiques actives de recuperació i millora dels seus valors biològics, sinó que ha estat incapaç -fins i tot- de marcar-ne clarament la seva delimitació. Tot i la innegable evidència, la proposició no fou aprovada per l'actitud de CiU i del PP.

■ Trencament del consens en política forestal

Després d'una accidentada tramitació parlamentària que va requerir inclús una consulta al Consell Consultiu que en va declarar la inconstitucionalitat d'un article, el bloc parlamentari CiU-PP ha aprovat la Llei del Centre de la Propietat Forestal Privada. Aquest Centre, que té el seu antecedent en la Llei Forestal de Catalunya de l'any 1988, serà una entitat de dret públic destinada al foment i la millora dels boscos privats i gestionarà, a més, els recursos del Fons Forestal continguts en els Pressupostos de la Generalitat.

▶ Ramon Vilalta

La nostra objecció a la nova Llei rau en que queden exclosos els boscos públics, particularment els de titularitat municipal, que continuaran mancats de suport i recursos tal com han denunciat reiteradament els ajuntaments. Els grups parlamentaris del PSC, d'IC-V i d'ERC erem partidaris, per contra, de la creació d'una Agència Forestal Catalana que assumís competències sobre tota la superfície forestal, indistintament de la seva titularitat pública o privada. La imposició dels criteris de CiU-PP ha implicat, a més, malauradament, el trencament del consens amb el que s'havia abordat la política forestal des de la Llei del 1988 fins ara.

■ Llei d'ordenació i gestió de l'aigua

▶ Manel Nadal

El Ple del Parlament va aprovar la Llei d'ordenació i gestió de l'aigua que és un pas endavant en la solució del conflicte del rebut de l'aigua i és igualment important per a la unificació de la gestió del cicle en l'Agència Catalana de l'Aigua i perquè torna als municipis les competències en sanejament i abastament a les poblacions.

El grup socialista, malgrat creure que és un pas endavant, pensa que és insuficient sobretot perquè no dóna els recursos econòmics ni als municipis ni a l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per poder fer les infraestructures hidràuliques.

■ Creació d'un Comissionat de l'Alt Pirineu

El plenari del Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la presa en consideració de la proposició de Llei de creació d'un comissionat de l'Alt Pirineu, presentada pel grup socialista i defensada pel diputat Joan Ganyet. El grup socialista s'ha distingit des de la recuperació del Parlament l'any 1980 per la continua presentació d'iniciatives tendents al reconeixement de l'especificitat de l'Alt Pirineu, les comarques de l'alta muntanya catalana i a posar les bases d'una política del govern adequada a les necessitats i aspiracions dels habitants de la cinquena part del territori del Principat. L'aprovació de la figura del Comissionat de l'Alt Pirineu, amb les funcions d'impulsar, dirigir, planificar, coordinar i executar les polítiques sectorials dels diferents departaments del govern de la Generalitat, té un caràcter simbòlic molt important. El canvi d'actitud de CiU i del PP, obre un camí irreversible per al reconeixement a tots els efectes de l'Alt Pirineu com a àmbit de planificació en el Pla Territorial General de Catalunya, com una de les regions en que cal descentralitzar l'administració autonòmica i com una àrea, la formada per l'Alta Ribagorça, l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà i la Vall d'Aran a la que cal destinar una política específica adequada a les característiques singulars de l'alta muntanya.

► Manuel Royes.

La ciutadania ens ha tornat a fer confiança

Encara que ja ha passat una mica més d'un mes des de la celebració de les eleccions municipals, volem aprofitar aquest número de l'Endavant, el primer que surt després del 13 de juny, per fer una anàlisi política dels resultats electorals. Una anàlisi que passa per fer tres reflexions bàsiques.

La primera és que les sisenes eleccions municipals democràtiques a casa nostra han tornat a revalidar les majories socialistes al capdavant de les principals ciutats i pobles del país. I en alguns casos, aquestes majories s'han vist incrementades respecte a les anteriors eleccions del 1995, de la mateixa manera que s'han aconseguit avenços i alcaldies en municipis que tradicionalment havien estat feus de CiU i d'altres forces polítiques, com Olot, Igualada, Sabadell, Tortosa, i Montcada i Reixac, entre d'altres. També hem recuperat alcaldies que havíem perdut en anteriors comicis, com Caldes de Montbui, Vilanova i la Geltrú, Valls, Arenys de Mar, Castellet i la Gornal, i Castellbell i el Vilar. Per tant, i en termes absoluts, el món local català continua en mans dels homes i dones del PSC.

Amb les xifres a la mà, cal dir que el PSC ha obtingut un total de 1.089.985 vots, amb un increment respecte de les anteriors eleccions municipals superior als 23.000 vots. Hem aconseguit en el total de Catalunya 2.038 regidors, 333 més que l'any 1995, i tenim presència en 482 municipis, 47 més que fa quatre anys. També hem augmentat el nombre de municipis que governem amb majoria absoluta, que ara són 118, i el nombre d'alcaldies aconseguides, que han

passat de 143 a gairebé 182. En definitiva, totes aquestes dades signifiquen que els socialistes governem entorn del 71% del total de la població de Catalunya. Per tant, estem parlant d'un èxit electoral en tota regla, que s'ha produït en tots els terrenys: tant a la ciutat de Barcelona, com a l'àrea metropolitana, les ciutats mitjanes i els municipis i comarques de l'interior. Èxit que, permeteu-me que ho assenyali expressament, demostra que les renovacions que en els darrers temps s'han fet al front dels ajuntaments i les candidatures socialistes, com en els casos de Barcelona, Badalona, Sant Boi de Llobregat, Cerdanyola del Vallès, Sabadell, Valls..., han estat encertades, ja que han aconseguit la confiança dels ciutadans i ciutadanes.

Les eleccions municipals han tornat a revalidar les majories socialistes al capdavant de les principals ciutats i pobles del país

La segona reflexió cal fer-la en termes de política municipal i municipalista, i és per afirmar que la gestió que els socialistes estem desenvolupant ja fa anys, des dels organismes i administracions que governem ha estat avalada de nou pels electors i electores de Catalunya. D'aquesta manera, els magnífics resultats del 13 de juny consoliden la política municipalista que s'està

duent a terme des dels ajuntaments, consells comarcals socialistes, la Diputació de Barcelona, l'àrea Metropolitana de Barcelona, la Federació de Municipis de Catalunya (FMC).

Una política municipalista que, cal recordar-ho, passa sobretot, per promoure els ajuntaments com a espais per a les persones, per tal de fer una acció de govern més càlida, participativa i pròxima, fonamentada en un contacte directe i personal amb la ciutadania.

Els resultats semblen albirar un moviment i una tendència política i social sostinguda de canvi en el conjunt de Catalunya

Proximitat que permet, d'altra banda, una millor distribució dels recursos i un millor aprofitament de les actuacions que fan les administracions públiques respecte al benestar de la població.

La política municipalista que hem estat desenvolupant aquest anys els socialistes, i que els resultats del passat 13 de juny han confirmat i avalat, passa també per l'especialització dels serveis que es presten als municipis; i per augmentar-ne la seva qualitat, alhora que per aconseguir un acord ampli de totes les forces polítiques presents al món local per dissenyar amb criteris de subsidiarietat, una nova organització territorial a casa nostra, més eficaç i democràtica. Una organització territorial plural que

no dupliqui serveis i esforços, i que rendibilitzi els recursos de que disposem, mitjançant la delegació de serveis d'altres administracions, i sobretot del Govern de la Generalitat.

La tercera i darrera reflexió que vull fer la faig amb la vista posada en les properes eleccions autonòmiques, que s'han de celebrar a finals d'aquest any. Gairebé tots els comentaristes polítics i els sociòlegs han estat d'acord en afirmar que, en les passades eleccions municipals del 13 de juny, s'han produït dos fets remarcables, que segurament estan connectats entre sí: el descens dels vots de la dreta, i principalment de CiU en els municipis i comarques de l'interior de Catalunya, tradicional feu d'aquest partit; i en concordança, el creixement dels vots del conjunt de l'esquerra, i sobretot del nostre partit.

En definitiva, els resultats de les eleccions municipals semblen albirar un moviment i una tendència política i social sostinguda de canvi en el conjunt de Catalunya, després de gairebé 20 anys de govern de CiU al front de la Generalitat. Ara sí que els ciutadans i ciutadanes de casa nostra comencen a pensar que és possible i convenient la renovació política al capdavant de la Generalitat, i comencen a apostar de forma decidida perquè aquesta renovació, aquest canvi, sigui gestionat i presidit per Pasqual Maragall.

Manuel Royes
Secretari de Política Municipal
del PSC

El PSC torna a guanyar les eleccions europees amb claredat i contundència

El passat 13 de juny, els ciutadans de Catalunya vam ser cridats a les urnes doblement: per una banda, elegíem els nous ajuntaments i, per l'altra, renovàvem els nostres representants al Parlament Europeu. La doble cita presentava una significació especial: tant l'àmbit local com l'europeu reveseixen una importància creixent en el disseny de les polítiques que afecten de manera més directa els ciutadans.

Les institucions europees –i entre elles, especialment el Parlament– han preconitzat l'extensió del principi de subsidiarietat en la gestió pública, és a dir, que les decisions es prenguin en el nivell de l'administració en què aquestes resulten més eficaces per als ciutadans. Resulta ben clar que els municipis, d'aquesta manera, reben cada vegada més responsabilitats i poden administrar més recursos. Al seu torn, la vida municipal catalana mira cada vegada més cap a Europa: les normatives específiques, els ajuts i la coordinació d'iniciatives fan que Brussel·les sigui un referent inexcusable per a tots els nostres ajuntaments. Per tot això, els catalans vam votar amb la consciència que es decidia molt i que es tractava d'un moment determinant pel futur. Els socialistes vam obtenir un

èxit en un i altre àmbit: després d'aquella data, són encara més els municipis que han optat per un govern de progrés i ens hem erigit de nou com la força més votada a Catalunya en els comicis europeus. Per mitjà de la confiança dels ciutadans, els socialistes catalans hem fet una contribució important a l'àmplia onada que porta les idees d'esquerres als governs i institucions d'Europa. Hem incrementat el nombre de vots i hem encomanat en els ciutadans l'entusiasme per tal que la construcció europea es faci, sobretot, sota el signe del progrés. Les solucions imaginatives captiven els ciutadans, ho hem demostrat. Així ha de ser! El nostre èxit, malauradament, no ha tingut correspondència total arreu d'Europa: en alguns casos, els partits socialistes i de progrés d'altres països han

► Raimon Obiols.

experimentat desgast en la seva acció de govern que s'ha traduït en un vot de càstig a les eleccions europees. A Alemanya o al Regne Unit, per exemple, els electors que van portar respectivament Schröder i Blair al poder, no s'han mantingut fidels en aquest cas. Això ha tingut com a conseqüència que el Partit Popular Europeu hagi sobrepassat en nombre de diputats el Partit dels Socialistes Europeus.

La composició de la cambra queda, doncs, com segueix: el PPE passa de tenir 200 diputats a 224. El PSE davalla de 214 a 180. El Partit Europeu dels Liberals, Demòcrates i Reformistes perd un dels seus 43 diputats anteriors. La Unió per Europa – que aplega sectors de la dreta francesa, irlandesa, portuguesa i grega – ha perdut la meitat dels seus diputats i ha passat de 34 a 17. Esquerra Unitària Europea / Esquerra Verda Nòrdica ha augmentat en un dels seus 34 diputats i els Verds passen de 27 a 38 diputats. Els 21 diputats d'ARE (Aliança Radical Europea) han disminuït fins a 13. Els 15 Independents de l'Europa de les Nacions es converteixen ara en 21.

Un dels elements més positius a nivell global dels resultats de les eleccions al Parlament Europeu és l'augment de la representació de les dones en el nou hemicicle: d'un total de 626 elegits, 185

► Narcís Serra a l'acte central de les europees.

► Reunió de Progrés Global a Barcelona.

són actualment dones (és a dir, una mica menys del 30 per cent). L'actual proporció se situa en una progressió constant des dels inicis de la Cambra el 1979, moment en què la representació femenina es situava en el 16'8 per cent. El 1984, la proporció havia baixat lleugerament fins al 16 per cent però remuntà el 1989 i 1994 amb el 19 i el 26'5 per cent respectivament. En un altre ordre de coses, cal destacar la renovació de més de la meitat de la Cambra: un 54 per cent dels diputats hi accedeixen per primer cop.

El nostre èxit, malauradament, no ha tingut correspondència total arreu d'Europa degut al desgast d'alguns governs progressistes

Cal destacar que l'antic president del Parlament Europeu, Enrique Barón, fou

► Colom, Obiols i Terron.

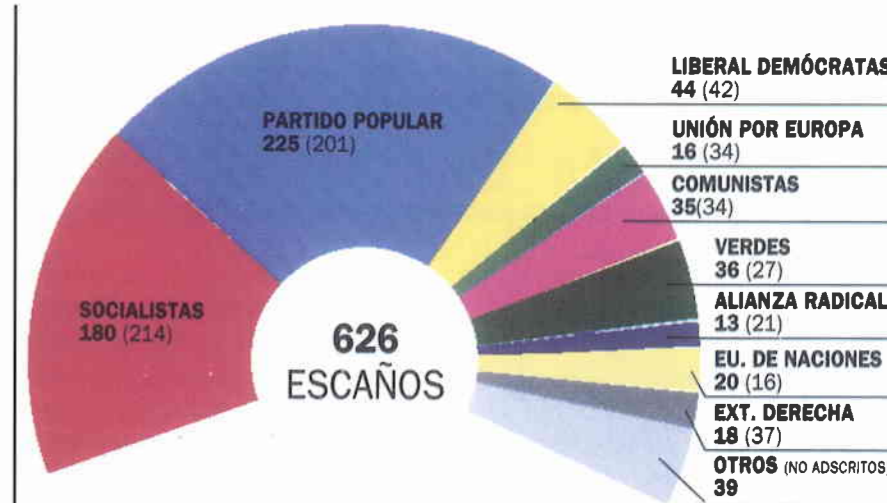
designat el passat dia 7 de juliol president del Grup del Partit dels Socialistes Europeus a la Cambra, en substitució de la britànica Pauline Green. Barón, amb una trajectòria brillant en el socialisme espanyol i europeu, és la millor garantia per a una legislatura plena d'èxits per als socialistes i ja ha expressat la seva voluntat de construir un ampli consens –una "majoria plural", com l'anomena l'entorn de les grans qüestions de l'activitat parlamentària.

La sessió constitutiva del nou Parlament tingué lloc entre els dies 20 i 23 a Estrasburg. Les tasques a què la Cambra ha de fer front a partir d'ara són nombroses:

aplicació de la reforma dels fons estructurals, la substitució definitiva de les monedes nacionals per l'euro el juliol del 2002, la ampliació de la Unió Europea vers l'Est i la Mediterrània, la reforma institucional... El socialisme europeu, com ha demostrat sempre, està en les millors condicions per imprimir les seves idees de renovació i progrés en el rumb de la Unió Europea. Els ciutadans catalans ens han donat la confiança en les eleccions municipals i europees: ara cal un últim esforç per aconseguir, a les eleccions autonòmiques de la tardor, una majoria nacional i de progrés per a Catalunya.

Martí Grau

EL NUEVO PARLAMENTO EUROPEO

El Consell Nacional valora les municipals com un gran pas cap al canvi a Catalunya

El Consell Nacional, reunit en sessió ordinària el dissabte 10 de juliol, va aprovar una resolució política de la qual reproduïm la part que fa referència a l'anàlisi de les eleccions municipals i europees:

Més vots, més regidors i regidores, més presència als governs municipals, més majories absolutes, més alcaldes i alcaldesses: aquest és el balanç de les eleccions

"El Consell Nacional del PSC es felicita dels magnífics resultats obtinguts pel nostre partit en les darreres eleccions municipals i europees. Agraïm la confiança majoritària dipositada pels catalans i les catalanes en els nostres candidats i candidates. Aquesta confiança ens ha donat la victòria en les eleccions europees, capgirant el resultat de fa cinc anys. En efecte, les eleccions europees del 1994 van ser guanyades per CiU que va obtenir a Catalunya 806.610 vots (el 31,50%) mentre el PSC n'obtenia 721.374 (el 28,17%). Cinc anys després el resultat s'inverteix, el PSC n'obté 991.656 (el 34,58%) i CiU n'aconsegueix 839.693 (el 29,28%). Així, avui el PSC torna a ser el primer partit de Catalunya. Les eleccions municipals també han marcat un excel·lent resultat pel socialisme català i pel municipalisme socialista. Les candidatures PSC- Progrés Municipal de Catalunya han obtingut 1.089.985 vots (el 38%) mentre el 1995 n'havíem obtingut 1.068.784 (el 33%). Hem obtingut 2.038 regidors i regidores, superant els 1.705 obtinguts el 1995. Hem obtingut 118 majories absolutes, superant les 82 obtingudes el 1995. Hem obtingut 182 alcaldies, superant les 143 obtingudes el 1995. Avui governem pobles i ciutats en els que es concentra el 71% de la població catalana, superant el 65% del 1995. Des de la satisfacció pels

► Pasqual Maragall en un moment de la seva intervenció.

► Narcís Serra a la roda de premsa posterior al Consell Nacional.

resultats obtinguts, el Consell Nacional del PSC crida totes les organitzacions del partit per incrementar la nostra implantació territorial, millorar la força de les nostres candidatures allà on això sigui necessari i per establir estretes vinculacions de col·laboració amb sectors de progrés que han de trobar en el nostre partit la seva eina de participació i intervenció política. Més vots, més regidors i regidores, més presència en els governs municipals, més majories absolutes, més alcaldes i alcaldesses, més percentatge de catalans i catalanes que viuen a pobles i ciutats amb govern socialista i de progrés: aquest és el balanç d'unes eleccions que han vist en el molt bon resultat

obtingut per la candidatura encapçalada per Joan Clos a la ciutat de Barcelona, l'emblema del municipalisme progressista. Salutem també el resultat obtingut per altres forces progressistes i d'esquerra. En molts casos aquests resultats han permès la consolidació de majories de progrés que permetran formar governs estables de l'esquerra plural al servei de les ciutats i pobles de Catalunya. Salutem també el bon resultat obtingut per les candidatures PSOE-Progressistes a les eleccions municipals, europees i autonòmiques. (...) Aquests resultats configuren un punt de partida molt positiu per afrontar amb possibilitats reals d'èxit les properes eleccions generals".

La Festa de la Rosa llega a su décimo aniversario más multitudinaria que nunca

El domingo 19 de septiembre el complejo municipal de ocio de La Pineda de Gavà acogerá la décima edición de la Festa de la Rosa, la ya tradicional cita lúdico-festiva con la que los socialistas catalanes iniciamos el curso político. Un curso que comenzará con el dulce sabor de la brillante victoria en los comicios del 13 de junio, y que tendrá como eje central y próximo las elecciones al Parlament que se celebrarán en otoño.

La cita lúdico-festiva que marca el inicio del curso político para el PSC llega a su décima edición plenamente consolidada

El recinto de la Pineda, a un centenar de metros de la playa, albergará a cerca de 30.000 militantes y simpatizantes, provenientes sobre todo de las federaciones del Baix Llobregat, l'Hospitalet, Barcelona, Barcelonés Nord, Vallès Occidental, Vallès Oest, Bages, Solsonès i Berguedà, que son las que coorganizan el evento. Se mantienen en esta edición las principales novedades que hubo en la anterior: el acto político tendrá lugar a las 13 horas (en vez de por la tarde, como fue habitual en las ocho primeras ediciones), habrá dos escenarios con actuaciones simultáneas y habrá un espacio con carpas informativas de entidades y organizaciones no gubernamentales. Además, los más pequeños podrán disfrutar del doble de atracciones en el parque infantil y los padres podrán recurrir a un ampliado servicio de guardería. Para los que no conozcan la Festa, recordamos que las agrupaciones y federaciones organizan el traslado en autocar para quien lo desee, que se puede llevar uno la comida, hacérsela allí -hay parrillas- o comprar comida preparada, y que hay un atractivo programa repleto de actividades y actuaciones para pasar el día.

FESTA DE LA ROSA

Diumenge 19 de setembre 1999

Pineda de Gavà

des de les 10 del matí

Villalonga acelera la creación del grupo multimedia del PP

El racó d'Internet

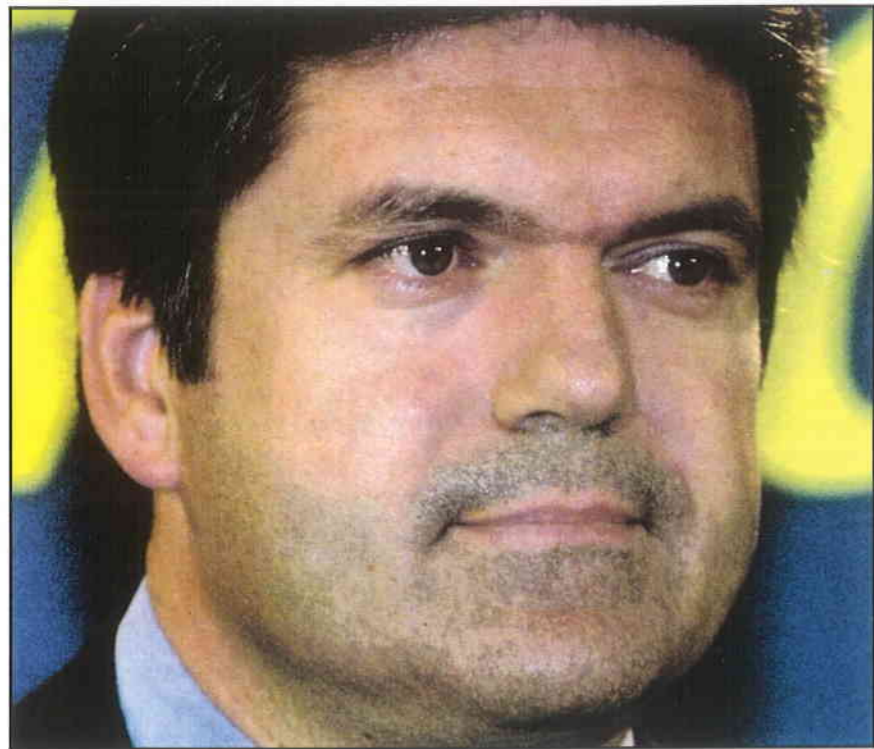
INTERNET, EL SUSPENSO PERMANENTE DEL PP

Van pasando los meses y seguimos sin que nadie ni nada nos haya desvelado definitivamente para qué sirve Internet, además de para hacer cada vez más alarmantes nuestras facturas de teléfono. Y sin embargo, se agolpan cada vez más noticias en periódicos y revistas que nos hablan de sus avances, de los nuevos programas y artilugios tecnológicos que nos la hacen más rápida y elemental, de tal manera que sin haber tenido la oportunidad de conocerlos, aparecen otros nuevos que los relegan a la historia. Es evidente que para conocerlo es necesario poder acceder a ella y en nuestro país, por más que todos se esfuercen en darnos conexión gratuita, desde bancos a inmobiliarias, pasando por los operadores de telefonía móvil, la Madre de todas nuestras operadoras, Telefónica, continúa garantizándonos técnicamente el aburrimento y la desesperación permanente. Efectivamente, tendremos que esperar al cable para empezar a desvelar el gran enigma o a que los nuevos operadores demuestren que van en serio sus promesas publicitarias y que más allá de su legítimo afán de acumular beneficios, existe una voluntad real de prestar servicios de calidad.

¿Alguien recuerda que queda de las promesas del Ministerio de Fomento de tarifa plana para Internet? ¿Alguien conoce en qué ha quedado la implantación de ordenadores y las conexiones a la red de los centros educativos de Catalunya? ¿Puede depender de la supuesta buena voluntad de un Comisionado para la Sociedad de la Información, sin apenas presupuesto, el acceso de Catalunya a lo que estamos dando en llamar la nueva Sociedad del Conocimiento?

Son tantas las incógnitas que siguen acumulándose alrededor de la red y de tal envergadura, que ni sus más fervientes apóstoles se atreven ya a vaticinar ni cómo ni cuándo vamos a salir de este agujero. El auténtico drama en torno a Internet aparece cuando uno se pregunta después de conocer esta herramienta y tras haber resistido los embates de la lentitud y los cortes telefónicos, ¿cómo el uso del correo electrónico, el acceso a los chats o a los periódicos digitales, las consultas instantáneas a las bibliotecas públicas de todo el mundo o a las enciclopedias digitales o las claves del último juego de rol puesto en la red puede depender tan absolutamente de los intereses de los amigos del PP en Telefónica? Esto sigue sin ir bien Sr. Aznar, y cada día somos más los que esperamos que no dure.

Vicens Badenes

► Juan Villalonga, presidente de Telefónica.

En el Palacio de la Moncloa siguen seriamente preocupados. Pese al inmenso y creciente poder que ejercen sobre medios de comunicación públicos y privados, el oscuro objeto del deseo de Aznar, la tan ansiada mayoría absoluta que desligue a los populares del incómodo lastre del nacionalismo conservador, se aleja cada vez más. Ya no sólo son las encuestas, el mal resultado de las recientes elecciones ha supuesto un jarro de agua fría para las aspiraciones "monclovitas". Y la reacción de los estrategas de Aznar ha sido rauda: necesitamos más voceros domesticados que canten las excelencias del "España va bien". Poco hay que añadir respecto a la manipulación que el PP ejerce sobre los informativos de RTVE. Un ejemplo más lo tuvimos en la parcial transmisión del último debate de política general. Tampoco es ninguna sorpresa que la mayoría de diarios de Madrid -ABC, El Mundo, La Razón- pugnen entre ellos por demostrar quién encarna mejor el ideario del PP. La nueva vuelta de tuerca a la estrategia

de control del panorama informativo apunta al sector audiovisual, y tiene a Telefónica como punta de lanza. Primer paso, y fundamental, fue la entrada de la compañía dirigida por el íntimo amigo de Aznar, Juan Villalonga, en Antena-3 TV y en Vía Digital.

Telefónica, con el beneplácito del gobierno, aspira a ser el gran grupo multimedia afín al PP

Después, la entrada en los grupos Recoletos y Pearson. Más recientemente la compra de Onda Cero y el anuncio de la futura salida a bolsa de Telefónica Media como forma de dar carta de naturaleza a una operación cien por cien política. Ya que no pudieron con Prisa, ha optado por copar el mercado. Eso sí, a costa de los usuarios y trabajadores de Telefónica.

LECTURA

Obiols, Raimon. "Patria humana". Barcelona, Flor de Viento, 1999, 351 pàgines.

"Patria humana" analiza la primera crisis de la globalización, cuyo desarrollo se inició en el sudeste asiático en julio de 1997 y se extendió sucesivamente al conjunto de Asia, Rusia y América Latina, lo que afectó dramáticamente a la condición social de millones de personas, así como al crecimiento de la economía mundial. Esa crisis representa también otra muy profunda del paradigma neoliberal que, tras dos décadas de hegemonía, ha dado lugar a una progresiva disminución de los ritmos de crecimiento, a un aumento de la desigualdad y del paro, y un panorama general de incertidumbre y desequilibrio. Frente a la inestabilidad del viejo neoliberalismo han comenzado a surgir intentos de alternativas progresistas. Podrían resumirse, entre otras, propuestas como las de Jospin, Blair, D'Alema, Schroeder, Lafontaine y otros, y se discute, con normalidad, que puede ser la izquierda europea de comienzos del siglo XXI. Raimon Obiols describe y valora lo que representa la iniciativa de la tercera vía y sitúa sobre el tablero los impresionantes cambios que en la izquierda de América Latina se producen, cambios que serán determinantes en el futuro de las fuerzas de progreso en todo el mundo. El libro se sitúa en la línea de las tareas de la comisión Progreso Global presidida por Felipe González, que dinamiza un debate mundial para una nueva plataforma de ideas y políticas de la Internacional Socialista.

Torres, Maruja. "Mujer en guerra". Madrid, El País-Aguilar, 1999, 283 pàgines.

Según la autora, "este libro, escrito sin rencor y con bastante piedad, es la historia de cómo llegué aquí huyendo de la mujer que querían que fuera. Mi compañero, mi amor, mi amigo, mi maestro y mi juez a lo largo de esta aventura se llama Periodismo. Él me ha dado países, conflictos, guerras, choques, pérdidas y, sobre todo, encuentros. Tantas redacciones, tantas vivencias que no puedo ni enumerarlas

en este breve texto. Son treinta y cinco años de mi vida como periodista, desde mis inicios durante la censura franquista hasta la madurez de que disfruto ahora en plena era del libre mercado: Son treinta y cinco años de historia de este país, contados por alguien que ha gozado de un destino singular".

Giddens, Anthony. "La tercera vía". Barcelona, Edicions 62, 1999, 169 pàgines.

Anthony Giddens és director de la London School of Economics and Political Science. És autor de més de trenta llibres. Les seves obres, en especial *Beyond Left and Right*, han influït en els debats sobre el futur de la socialdemocràcia en molts paï-

sos d'arreu del món. Al Regne Unit, se l'ha considerat com el principal conseller ideològic de Tony Blair i ha tingut una gran influència en l'evolució del Nou Laborisme.

Darrerament, s'ha discutit àmpliament la idea de trobar una tercera via en el terreny de la política, i no sols al Regne Unit, sinó també als Estats Units, a l'Europa continental i a l'Amèrica Llatina. Però, què és la tercera via? Anthony Giddens ens demostra, en aquest volum, que desenvolupar una tercera via no és solament una possibilitat, sinó una necessitat de la política moderna.

La tercera via representa la renovació de la socialdemocràcia, en un món on els punts de vista de l'antiga esquerra han quedat obsolets, al mateix temps que els de la nova dreta són inadequats i contradictoris. Està sorgint una nova proposta socialdemòcrata que és integrada i d'abast ampli. Es tracta d'una proposta que pot tornar a encendre la flama de l'idealisme polític.

Carcedo, Diego. "Fusiles y claveles". Madrid, Temas de Hoy, 1999, 275 pàgines.

Nunca hasta ahora se había escrito un relato tan trepidante de aquellas horas como el que nos ofrece Diego Carcedo en estas páginas, fruto de un laborioso trabajo de investigación, en las que sabe combinar la descripción precisa del Portugal salazarista, el análisis de las razones del golpe y el retrato certero de sus protagonistas con la crónica

de los acontecimientos -los preparativos, las incertidumbres, los azares que estuvieron a punto de dar la traste con la iniciativa revolucionaria-, conduciendo al lector, sin respiro, hasta el final: el triunfo de quienes se arriesgaban por la convivencia democrática.

Paqui Soriano: “Los jóvenes votan por lo que haces y significas”

Paqui Soriano es una de las concejales socialistas más jóvenes del país. Nació en Sant Joan Despí el 14 de noviembre de 1979, meses después de constituirse los primeros ayuntamientos democráticos y pocas semanas antes de aprobarse el Estatut d'Autonomia de Catalunya. Desde hace poco tiempo es Concejala de Juventud en el Ayuntamiento de Sant Joan Despí, la ciudad donde ha vivido siempre. Estudia Derecho, es vicepresidenta de un grupo local de teatro y miembro de la ejecutiva de la JSC de Sant Joan Despí.

La primera vez que vota, y lo hace para escogerse a sí misma... Curioso, ¿no?

Muchísimo. Es muy fuerte. Hasta que no te ves en las papeletas no te haces a la idea. Nunca lo había pensado aunque siempre había tenido inquietudes y ganas de participar. La política siempre me había provocado mucho respeto, aunque al final he sido valiente.

Valiente y de fuertes convicciones si tenemos en cuenta el nivel de participación de los jóvenes en política.

Son incorfomistas. Creo que votan por lo que haces y también por lo que significas. Creo que están de vuelta de todo y que son más exigentes. Considero que es normal que así sea ya que antes de consolidar una postura deben descubrir diferentes opciones políticas y estilos de vida.

Entonces, en tu entorno eres una especie de rara avis...
Especialmente cuando ingresé en

Juventudes, ya que coincidió con el periodo de dificultades que atravesó el partido hace unos años. Fue como un jarro de agua fría para mis amigos aunque vieron enseguida que lo que yo tenía eran ganas de ayudar. La gente me relacionaba entonces con esas dificultades, aunque creo que sabrán darme una oportunidad.

¿Qué opinas de la apertura del partido a los independientes, a los jóvenes, a las mujeres?

Creo que nuestro partido ha querido ser siempre la voluntad de sus ciudadanos, que su voz llegue de otra manera, a través de un proyecto abierto que favorezca la comunicación.

¿Cómo piensa abordar sus nuevas responsabilidades al frente del área de juventud?

De entrada, pienso que todo lo prometido a los ciudadanos se tiene que cumplir. Y en los próximos años debemos desarrollar el Plan Integral de Juventud, gestionar de la mejor manera posible las subvenciones a las entidades que promueven las actividades juveniles, y potenciar el ocio a todos los niveles.

En relación a otras áreas municipales, me tocará pelearme, en el buen sentido de la palabra, con mis compañeros ya que otros ámbitos municipales como la educación, el medio ambiente o la promoción económica deben tener en cuenta las necesidades, gustos e inquietudes de los más jóvenes.

PINCELADAS

Una ciudad: Barcelona

Un-a escritor-a:

Isabel Allende

Un político: Pablo Iglesias

Un-a artista: Monet

Un grupo de música: Luis Miguel, El Último de la Fila

Un momento histórico:

Mayo del 68

Jordi Nicolàs